

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym
(druk nr 15)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem nowelizacji jest wprowadzenie do ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym prawnych uregulowań dotyczących doradców podatkowych w zakresie, w jakim uregulowania te utracą moc w wyniku wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 maja 2007 r., sygn. Akt K 42/05.

W myśl wskazanego wyroku za niekonstytucyjne uznane zostały dwa przepisy zawarte w nowelizacji ustawy z dnia 16 grudnia 2004 r. o doradztwie podatkowym oraz ustawy o rachunkowości, tj. art. 1 pkt 1 oraz art. 1 pkt 9 lit. a, oba w takim zakresie, w jakim nadały nowe brzmienie, odpowiednio art. 2 ust. 1 pkt 2 oraz art. 27 ust. 1 nowelizowanej ustawy o doradztwie podatkowym. Skutkuje to w myśl wyroku Trybunału tym, że z dniem 4 grudnia 2007 r. utracą obowiązującą moc przepisy art. 2 ust. 1 pkt 2 oraz art. 27 ust. 1 obowiązującej ustawy o doradztwie podatkowym. Skutkowałoby to tym, że doradcy podatkowi straciliby prawo do wykonywania czynności polegających na prowadzeniu, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych, a także nie mogliby wykonywać zawodu, uczestnicząc jako osoba fizyczna prowadząca działalność we własnym imieniu i na własny rachunek lub jako uczestnik spółki niemającej osobowości prawnej.

Trybunał nie zakwestionował rozwiązań merytorycznych, zawartych w tych przepisach a wyłącznie procedurę legislacyjną ich uchwalenia, bowiem przepisy te były przedmiotem poprawek Senatu wykraczających poza granice materii przekazanej Senatowi przez Sejm.

Biuro Legislacyjne na etapie prac ustawodawczych w Senacie, tj. na posiedzeniach Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych rozpatrującej ustawę w dniach 25 listopada oraz 2 grudnia 2004 r., wskazywało na objęcie zakresem poprawek Senatu materii, której nie zawierała ustawa przyjęta przez Sejm i w związku z tym na fakt przekroczenia przez Senat, przysługującego mu na podstawie art. 121 ust. 2 Konstytucji, dopuszczalnego zakresu prawa zgłaszania poprawek. Takie poprawki, w myśl orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, uznaje się za obejście konstytucyjnych przepisów o inicjatywie ustawodawczej.

Nowelizacja sprowadza się w istocie do wprowadzenia do systemu prawnego w sposób formalnie poprawny rozwiązań merytorycznych obecnie obowiązujących, przyjętych w drodze nowelizacji z dnia 16 grudnia 2004 r. w sposób naruszający procedury legislacyjne, które w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego będą obowiązywały tylko do dnia 4 grudnia br.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Nowelizacja wypracowana została na podstawie projektu rządowego – druk nr 12, z dnia 6 listopada 2007 r., skierowanego do pierwszego czytania do Komisji Finansów Publicznych.

Zaproponowane w projekcie rozwiązania uległy modyfikacjom o charakterze techniczno-legislacyjnym na etapie prac legislacyjnych w Komisji w pierwszym czytaniu.

Nowelizacja, w myśl opinii Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, nie jest objęta prawem unijnym.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Hanna Kaśnikowska

Główny specjalista ds. legislacji